
	<p>Списание ЕПОХИ Издание на Историческия факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“</p> <p>Journal EPOCHI [EPOCHS] Edition of the Department of History of “St. Cyril and St. Methodius” University of Veliko Tarnovo</p>		<p>Том / Volume XXVII (2019). Книжка / Issue 1</p>
---	---	--	--

В памет на Пламен Събев (1960–2019)

In memory of Plamen Sabev (1960–2019)

На 30.01.2019 г. ни напусна Пламен Събев – един от най-знаковите музейни директори в страната, историк и отдаден изследовател на историята на родния си край.

Пламен Събев е роден на 16 април 1960 г. в град Попово. Израства и завършва средно образование в родния си град. Възпитаник е на Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“, където през 1987 г. завършва специалност „История“ със специализация по „Археология“.

Професионалният му път започва в Историческия музей на гр. Попово, където Пламен е уредник от 1984 до 1996 г. В периода 1996–2008 г. е журналист в общински и частни медии в родния си град, главен редактор на вестниците „Темпо“, „Местен вестник“ и пр. През 2008 г. печели конкурса за директор на Исторически музей – Попово, като остава такъв до своята кончина.

Десетилетието, в което Пламен Събев е директор на музея в Попово, безспорно са най-емблематичните години в неговия професионален и творчески път. Отдал живота си на музея в родния град, той подобрява неговата фондова и материална база. Немалка част от всички близо 30 000 единици, които пази и съхранява Поповският музей, са постъпили в него благодарение на неуморната му дейност. По негова инициатива се организират пътуващи изложби – „От киноцентъра до музейната витрина“, „Портрет имаш – жена нямаш“, „И ние сме били деца“, „Големите Военни маневри край Попово 1937 г.“ и пр., с които „малкият провинциален“ музей излиза отвъд тесните административни граници и се популяризира в цяла България. Дейността му като директор, стремежът посредством музея да популяризира местната история в страната и отвъд нея, заслугите му за местната история и култура получават своето признание през 2017 г., когато Пламен Събев е удостоен с почетния знак „Златен век“ на Министерството на културата, който се присъжда за изключителен принос към българската култура и за развитие на културното сътрудничество.

Автор е на множество статии, отпечатани в престижни научни сборници, както и на научно-популярни статии, публикувани в местния, регионалния и централния печат. Редактор е на множество сборници, сред които – „Попово – минало и бъдеще. Ч.1; Ч.2“ (2012; 2014 г.), „Поломието – находки, събития, личности“ (2015 г.) и пр. Автор е на редица краеведски книги, посветени на селища от региона на Попово – Паламарца, Водица, Медовина, Баба Тонка. Съавтор е на летописи за музея и за Попово, както и на книгите, посветени на големите военни маневри край Попово, на оперната прима Люба Велич и на каталог на загиналите във войните местни герои. Всички негови творчески опити обогатяват местната политическа и културна история, разкриват редица страни от църковния живот в региона и го извеждат на научни висоти, които не отстъпват място на учени и изследователи от национален ранг. Защото, както много често казваше той, „от музея започва историята“.

Пламенен изследовател на новата и най-новата история на Попово, Пламен Събев успя да завърши труда на своя живот – „Биографичен справочник на Поповската история“ (2018 г.). Десетилетия натрупвана информация за всеки виден гражданин на Попово, работа в архиви, библиотеки, безброй интервюта с хора, спомени – събирани и търсени. С една дума години къртовски труд, упоритост и воля, на които не всеки би устоял, за да се получи този стойностен научен труд. И Пламен успя! За съжаление незавършени остават идеята и мечтата му да бъде направен цялостен научен труд, който да представя историята на Попово – от Античността до Новото време – това той завеща на поколенията, които ще дойдат след него.

За Пламен Събев работата в музей беше призвание и, както не рядко казваше той: „аз съм сред щастливците, защото моето хоби е моята работа“. Според него „историята се учи в музеите, при специалистите и автентичните предмети“. Затова той поде множество научни инициативи – конференции, научна продукция, активна работа, за да се чува, а оттам – и да се познава Попово, историята му и музея.

Всеки който го познаваше и особено тези, които имахме честта да работим с него, Пламен впечатляваше с безкрайната си енергия за работа, с неизчерпаемия океан от идеи и целеустремената си отдаденост да проучва, изследва и събира материали за историята на Попово и региона. Това той правеше с много талант, задълбочена прецизност и професионализъм в отстояване на идеите си. И всички ние се зареждахме с тази негова енергия, а днес я следваме като завет в собствените си опити!

Поклон пред паметта му!

д-р Невена Неделчева